

P.Z.E. br. 739

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/14-01/143
URBROJ: 65-14-02

Zagreb, 6. studenoga 2014.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o imjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakonu*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. studenoga 2014. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Milanku Opačić, potpredsjednicu Vlade Republike Hrvatske i ministricu socijalne politike i mladih, Maju Sporiš, zamjenicu ministricu socijalne politike i mladih, te Hrvoja Sadarića, pomoćnika ministricu socijalne politike i mladih.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/14-01/112

Urbroj: 50301-04/12-14-2

Zagreb, 6. studenoga 2014.

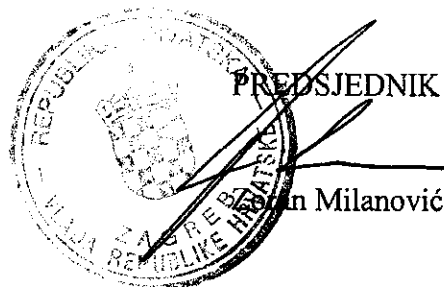
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Milanku Opačić, potpredsjednicu Vlade Republike Hrvatske i ministricu socijalne politike i mladih, Maju Sporiš, zamjenicu ministrice socijalne politike i mladih, te Hrvoja Sadarića, pomoćnika ministrice socijalne politike i mladih.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, studeni 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1., a u vezi s člankom 58. stavcima 1. i 2., člankom 63. te člankom 64. stavkom 5. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Dana 24. srpnja 2014. godine stupio je na snagu Zakon o jedinstvenom tijelu vještačenja (Narodne novine, broj 85/2014), kojim je propisano da u svrhu ostvarivanja prava u području socijalne skrbi, mirovinskog osiguranja, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, prava po osnovi roditeljskih potpora, zaštite ratnih i civilnih žrtava rata, te u svrhu utvrđivanja drugih prava navedenih predmetnim zakonom vještačenje provodi Jedinstveno tijelo vještačenja kao ustrojstvena jedinica Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom (u daljnjem tekstu: Zavod).

Člankom 106. Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 157/2013), propisano je da ako je u postupku prije donošenja rješenja o pravima u sustavu socijalne skrbi ili drugim pravima po posebnim propisima, potrebno utvrditi činjenice vezane za zdravstveno stanje propisane kao uvjet za priznavanje prava po tom Zakonu ili po posebnim propisima, centar za socijalnu skrb ili drugo nadležno tijelo će zatražiti nalaz i mišljenje prvostupanjskog tijela vještačenja. Stavkom 2. istoga članka propisano je da ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima iz socijalne skrbi, odnosno drugim pravima po posebnim propisima u vezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, Ministarstvo ili drugo nadležno tijelo drugog stupnja, prije donošenja rješenja o žalbi može pribaviti nalaz i mišljenje drugostupanjskog tijela vještačenja. Stavkom 3. propisano je da tijela vještačenja iz stavaka 1. i 2. tog članka odlukom osniva ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Sukladno Zakonu o jedinstvenom tijelu vještačenja, 1. siječnja 2015. godine prestaju s radom prvostupanjska i drugostupanjska tijela vještačenja koja su predviđena člankom 106. Zakona o socijalnoj skrbi, te navedene poslove preuzima Zavod na način da se, sukladno članku 7. Zakona o jedinstvenom tijelu vještačenja, vještačenje u prvostupanjskom postupku radi ostvarivanja prava iz sustava socijalne skrbi obavlja u područnim ustrojstvenim jedinicama Zavoda mjesno nadležnima prema prebivalištu osobe koja se vještači, dok se vještačenje u drugostupanjskom postupku radi ostvarivanja prava iz sustava socijalne skrbi obavlja u Središnjem uredu Zavoda.

Nadalje, Zakon o socijalnoj skrbi stupio je na snagu 1. siječnja 2014. godine, čime je u području socijalne skrbi uveden čitav niz novina. Zakon je uveo nove kriterije za ostvarivanje socijalnih naknada i socijalnih usluga, omogućio je uspostavljanje standarda kvalitete socijalnih usluga, uvjeta za provođenje deinstitucionalizacije i razvijanje novih izvaninstitucijskih usluga socijalne skrbi.

U prvih devet mjeseci primjene Zakona ostvareni su znatni pomaci u smislu pojednostavljenja postupaka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, veće transparentnosti, ali i usmjeravanja socijalnih naknada korisnicima kojima su iste najpotrebnije.

Radi daljnjeg pojednostavljenja postupaka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi potrebno je pojedine odredbe Zakona dodatno razraditi, odnosno otkloniti pojedine nomotehničke nejasnoće, kako bi sustav ostvarivanja prava bio brži i jednostavniji. Tako je, primjerice, potrebno jasnije definirati trenutak od kojeg počinje ostvarivanje prava na naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, prava na naknadu za troškove smještaja u učeničkom domu, te prava na usluge smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja.

Ujedno je potrebno jasno definirati isplaćivanje novčanih naknada razmjerno broju dana u mjesecu za koji se priznaje naknada, ako se naknada ne priznaje za cijeli mjesec. Za pojedina prava u sustavu (npr. pravo na naknadu korisnika smještaja) potrebno je jasnije odrediti s kojim danom se pravo priznaje, te za pojedina prava jasno propisati da se isplaćuju mjesečno. Dodatno, potrebno je jasnije precizirati da stipendije za školovanje učenika ili studenata dok traje redovno školovanje ne ulaze u visinu prihoda za izračun osobne invalidnine.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom

Ovim zakonskim prijedlogom izvršit će se usklađivanje odredbi Zakona o socijalnoj skrbi sa Zakonom o jedinstvenom tijelu vještačenja, koji predviđa da poslove vještačenja pri ostvarivanju prava iz sustava socijalne skrbi obavlja Zavod, na način da se vještačenje u prvostupanjskom postupku radi ostvarivanja prava iz sustava socijalne skrbi obavlja u područnim ustrojstvenim jedinicama Zavoda mjesno nadležnima prema prebivalištu osobe koja se vještači, dok se vještačenje u drugostupanjskom postupku radi ostvarivanja prava iz sustava socijalne skrbi obavlja u Središnjem uredu Zavoda.

Također, ovim zakonom jasnije se definiraju pojedine odredbe koje su se u prvih devet mjeseci primjene Zakona pokazale nedovoljno jasnima ili nedorečenima. Zakonom će se jasnije definirati trenutak od kojeg počinje ostvarivanje prava na naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, prava na naknadu za troškove smještaja u učeničkom domu, te prava na usluge smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja te na taj način ujednačiti praksa centara za socijalnu skrb pri priznavanju spomenutih prava.

Ujedno, zakonom se preciznije definiraju odredbe o pružanju socijalnih usluga u sklopu prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike, te se u tom dijelu dodatno razrađuju odredbe Zakona kojima je preuzeta Direktiva 2006/123/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006). Također, zakonom će se propisati isplaćivanje novčanih naknada razmjerno broju dana u mjesecu za koji se priznaje naknada, ako se naknada ne priznaje za cijeli mjesec.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteci

Donošenjem ovoga zakona omogućit će se da, sukladno Zakonu o jedinstvenom tijelu vještačenja, od 1. siječnja 2015. godine poslove vještačenja pri ostvarivanju prava iz sustava socijalne skrbi u prvom i drugom stupnju obavlja Zavod. Ujedno će se, uslijed jasnijeg definiranja pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi, osigurati ujednačena primjena i pravna sigurnost korisnika pojedinih prava i usluga u sustavu.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno člancima 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku. Naime, predmetnim zakonom predviđa se usklađivanje s propisima Europske unije, a ujedno se predlaže usklađivanje odredbi Zakona o socijalnoj skrbi sa Zakonom o jedinstvenom tijelu vještačenja, koji je stupio na snagu 24. srpnja 2014. godine, a sve kako bi se osiguralo da vještačenja pri ostvarivanju prava iz sustava socijalne skrbi od 1. siječnja 2015. godine obavlja Jedinstveno tijelo vještačenja pri Zavodu.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 157/2013), u članku 6. stavku 3. iza riječi: "javna služba" dodaju se riječi: "ako ovim Zakonom nije drugačije određeno".

Članak 2.

U članku 8. riječi: "Korisnik koji" zamjenjuju se riječima: "Osoba koja".

Članak 3.

U članku 21. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) Centar za socijalnu skrb odredit će osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja prava utvrđenih ovim Zakonom."

Članak 4.

U članku 29. stavku 1. podstavku 4. ispred riječi: "osobnog" dodaje se riječ: "registriranog", te se u podstavcima 4. i 5. ispred riječi: "osobno" dodaje riječ: "registrirano".

Članak 5.

U članku 31. stavku 1. podstavku 8. riječi: "za poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo, osim dohodovne potpore ostvarene prema posebnim propisima" zamjenjuju se riječima: "u poljoprivredi, ruralnom razvoju, ribarstvu ili akvakulturi".

U stavku 3. riječi: "član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe koja nije član toga kućanstva" zamjenjuju se riječima: "samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi".

Članak 6.

Iza članka 33. dodaje se članak 33.a koji glasi:

"Članak 33.a

(1) Za mjesec podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu korisniku se isplaćuje iznos zajamčene minimalne naknade razmjerno broju dana od dana priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisniku se isplaćuje iznos zajamčene minimalne naknade razmjerno broju dana u tom mjesecu do dana prestanka prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje na ostvarivanje drugih prava na temelju ovoga Zakona."

Članak 7.

U članku 38. stavku 4. riječ: "donošenja" zamjenjuje se riječju: "izvršnosti".

Članak 8.

U članku 39. stavku 5. riječi: "pripadajući udio u zajamčenoj minimalnoj naknadi" zamjenjuju se riječima: "zajamčena minimalna naknada umanjuje se za pripadajući udio tog člana kućanstva".

U stavku 9. riječi: "koji su se odazvali" zamjenjuju se riječima: "koji su pozvani, a nisu se odazvali".

Članak 9.

U članku 45. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

"(4) Pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka priznaje se s danom početka korištenja smještaja ili organiziranog stanovanja."

Članak 10.

U članku 46. stavku 5. iza riječi: "u okviru usluge smještaja" briše se zarez, dodaje se riječ: "ili", te se na kraju rečenice brišu riječi: "ili naknade ostvarene po drugoj osnovi".

Članak 11.

Članak 52. mijenja se i glasi:

"(1) Učeniku, polazniku srednje škole slabijeg imovnog stanja, koji nije član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, priznaje se pravo na naknadu za troškove smještaja u učeničkom domu ako je:

- dijete samohranog roditelja, ako prosječni mjesečni prihod u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak po članu obitelji ne prelazi iznos od dvije osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona,
- pod skrbništvom, a vlastiti prihod u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak ne prelazi iznos od 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona,
- smješten u udomiteljskoj obitelji, a pohađa školu izvan mjesta prebivališta udomitelja jer mu se školovanje ne može osigurati u mjestu prebivališta udomitelja.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka priznaje se od dana pokretanja postupka za priznavanje prava, a naknada se isplaćuje mjesečno."

Članak 12.

U članku 53. stavku 1. podstavku 2. riječ: "djetetu" zamjenjuje se riječju: "učeniku".

Članak 13.

U članku 54. stavku 4. iza riječi: "dužnosti" stavlja se zarez i dodaju riječi: "a isplaćuje se mjesečno".

Članak 14.

U članku 55. stavku 3. iza riječi: "obiteljskim odnosima" stavlja se zarez i dodaju riječi: "stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje".

Članak 15.

U članku 56. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

"(2) Centar za socijalnu skrb rješenjem o mirovanju prava na osobnu invalidninu obustavlja isplatu osobne invalidnine dok mirovanje prava na osobnu invalidninu traje.

(3) Centar za socijalnu skrb donosi rješenje o prestanku mirovanja prava na osobnu invalidninu i nastavku isplate osobne invalidnine s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 16.

U članku 57. stavku 2. podstavku 5. briše se zarez te riječi: "djetetu do godinu dana života".

U podstavku 8. iza riječi "organizirano stanovanje" stavlja se zarez i dodaju riječi: "sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima".

Članak 17.

U članku 59. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

"(3) Centar za socijalnu skrb rješenjem o mirovanju prava na doplatu za pomoć i njegu obustavlja isplatu doplatka za pomoć i njegu dok mirovanje prava na doplatu za pomoć i njegu traje.

(4) Centar za socijalnu skrb donosi rješenje o prestanku mirovanja prava na doplatu za pomoć i njegu i nastavku isplate doplatka za pomoć i njegu s danom prestanka okolnosti iz stavka 2. ovoga članka."

Članak 18.

U članku 72. stavku 1. riječi: "sukladno pravilniku iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona" zamjenjuju se riječima: "na temelju nalaza i mišljenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom sukladno posebnom zakonu".

U stavku 3. riječi: "na poziciji Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom" brišu se.

Članak 19.

U članku 74. stavku 2. iza riječi: "pomoć u kući," dodaju se riječi: "psihosocijalna podrška,".

Članak 20.

Iza članka 75. dodaje se članak 75.a koji glasi:

"Članak 75.a

Pravo na uslugu smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja priznaje se s danom početka korištenja usluge smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja."

Članak 21.

U članku 80. stavku 4. podstavak 5. mijenja se i glasi:

"- prosječni mjesečni prihod samca ili prihod po članu kućanstva u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak ne prelazi iznos od 300% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona."

Stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Ako prosječni mjesečni prihod samca ili prihod po članu kućanstva u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak prelazi iznos od 300% osnovice, a nije veći od 400% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka priznaje se pravo na 50% cijene troškova usluge pomoći u kući."

Članak 22.

U članku 81. podstavku 1. ispred riječi: "nabava" dodaju se riječi: "priprema ili", a u podstavku 2. riječi: "nabava živežnih namirnica" zamjenjuju se riječima: "dostava živežnih namirnica".

Članak 23.

U članku 93. stavku 6. riječi: "te osobi koja svojim prihodom ili imovinom može u cijelosti podmiriti troškove smještaja" brišu se.

Članak 24.

U članku 97. stavku 3. riječi: "dugotrajnog i privremenog smještaja" zamjenjuju se riječima: "prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja".

Članak 25.

U članku 100. stavcima 2. i 3. ispred riječi: "odlučuje" dodaje se riječ: "rješenjem".

Članak 26.

U članku 106. stavku 1. riječi: "prvostupanjskog tijela vještačenja" zamjenjuju se riječima: "područne ustrojstvene jedinice Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom sukladno posebnom zakonu".

U stavku 2. riječi: "drugostupanjskog tijela vještačenja" zamjenjuju se riječima: "Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom sukladno posebnom zakonu".

Stavci 3. i 4. brišu se.

Članak 27.

U članku 109. riječ: "pravomoćnosti" zamjenjuje se riječju: "izvršnosti".

Članak 28.

Članak 114. mijenja se i glasi:

"(1) Protiv rješenja iz članka 100. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba.

(2) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, a o žalbi protiv rješenja Grada Zagreba iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(5) Žalba iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja."

Članak 29.

U članku 134. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

"(5) Osobi koja je imenovana za ravnatelja, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, centar za socijalnu skrb dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete."

Članak 30.

U članku 155. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

"(4) Osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi je dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete."

Članak 31.

U članku 163. stavak 2. briše se.

Članak 32.

Članak 169. mijenja se i glasi:

"Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik, koji pored obavljanja svoje djelatnosti za koju je upisan u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim zakonima pruža socijalne usluge, dužan je socijalne usluge pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, osim udruge registrirane isključivo za obavljanje socijalne djelatnosti koja socijalne usluge može pružati bez ustrojavanja zasebne organizacijske jedinice."

Članak 33.

U članku 196. stavcima 2. i 3. riječi: "s minimalnim" zamjenjuju se riječju: "sa".

Članak 34.

U članku 197. stavku 2. podstavku 2. riječi: "s minimalnim" zamjenjuju se riječju: "sa".

Iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

"(10) Odredbe stavaka 1. do 9. ovoga članka ne primjenjuju se na prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike."

Članak 35.

U članku 201. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

"(5) Prihvatišta i prenoćišta za beskućnike pružaju socijalne usluge u mreži socijalnih usluga na temelju ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži bez obveze provođenja postupka pregovaranja iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 36.

U članku 248. stavku 1. riječi: "u slučaju smrti korisnika" zamjenjuju se riječima: "sukladno članku 250. ovoga Zakona".

Članak 37.

U članku 249. stavku 1. riječi: "i uslugu smještaja ili boravka" zamjenjuju se riječima: "ili uslugu smještaja", te se iza riječi: "nekretninama" dodaju riječi: "iz članka 29. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona te drugim nekretninama koje korisnik ne koristi za stanovanje, a koje su".

U stavku 2. riječi: "na imovini korisnika" brišu se.

Članak 38.

U članku 250. stavku 5. riječi: "pokretanja ostavinskog postupka" zamjenjuju se riječima: "pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju".

Članak 39.

U članku 270. stavcima 5. i 8. riječ: "minimalnim" briše se.

Članak 40.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 18. stavka 1. i članka 26. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2015. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Ovim člankom usklađuje se odredba članka 6. stavka 3. Zakona o socijalnoj skrbi s odredbom članka 6. Zakona o ustanovama (Narodne novine, br. 76/93, 29/97, 47/99 i 35/2008), kojom je propisano: "(1) Javna ustanova osniva se za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti iz članka 1. stavak 2. ovoga Zakona ako je zakonom određeno da se ona obavlja kao javna služba. (2) Javna ustanova može se osnovati i za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti koja nije određena kao javna služba, ako se one obavljaju na način i pod uvjetima koji su propisani za javnu službu).".

Budući da je odredbom članka 6. stavka 3. Zakona o socijalnoj skrbi propisano da se djelatnost socijalne skrbi obavlja kao javna služba, potrebno je propisati iznimku, budući da Zakonom o socijalnoj skrbi za pojedine vrste ustanova nije propisano da se osnivaju kao javne ustanove (npr. centar za pomoć u kući).

Članak 2.

Mijenja se odredba članka 8. Zakona o socijalnoj skrbi, kojom je propisano da korisnik koji ostvaruje prava iz sustava socijalne skrbi ne može korištenjem tih prava postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada, na način da se predloženom odredbom terminološki usklađuje tekst odredbe, na način da se riječi: "Korisnik koji" zamjenjuju riječima: "Osoba koja".

Članak 3.

Ovim se člankom, radi transparentnosti i lakšeg rada centara za socijalnu skrb u slučaju kada je korisnik prava kućanstvo, a ne samac, definira da će centar za socijalnu skrb odrediti osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja prava utvrđenih ovim Zakonom.

Članak 4.

U predmetnom članku redefiniraju se odredbe o vlasništvu automobila koje predstavlja zapreku za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, na način da se kao zapreka za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu definira vlasništvo registriranog osobnog vozila, budući da su se u praksi pojavile situacije u kojima korisnici imaju u vlasništvo vozilo, međutim, ne koriste ga, nije registrirano, stoji odbačeno, te nije u voznom stanju, ali nisu izvršili odjavu vozila pa su formalno još uvijek vlasnici vozila. U praksi su se ove situacije premostile izvođenjem dokaza da je vlasništvo prestalo na neki drugi zakonom predviđeni način, pa se u tom smislu radi ujednačenog postupanja predlaže definirati vlasništvo registriranog osobnog vozila kao zapreka za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 5.

Predmetnim člankom naziv državne potpore usklađuje se s važećim propisima, te se vrši nomotehničko usklađivanje odredbe istoga članka.

Članak 6.

Predmetnim člankom definira se dodavanje novog članka 33.a iza članka 33. Zakona o socijalnoj skrbi. Novim člankom propisuje se da se za mjesec podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu korisniku isplaćuje iznos zajamčene minimalne naknade razmjerno broju dana, od dana priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisniku se isplaćuje iznos zajamčene minimalne naknade razmjerno broju dana u tom mjesecu, do dana prestanka prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Ujedno je propisano da se ova odredba na odgovarajući način primjenjuje kod ostvarivanja drugih prava.

Članak 7.

S obzirom na to da rješenja proizvode pravne učinke od trenutka izvršnosti, a ne od trenutka donošenja, predlaže se izmjena članka 38. stavka 4. Zakona o socijalnoj skrbi.

Članak 8.

U članku 39. Zakona o socijalnoj skrbi, nomotehnički se usklađuje odredba stavka 5., na način da se riječi: "pripadajući udio u zajamčenoj minimalnoj naknadi" zamjenjuju riječima: "zajamčena minimalna naknada umanjuje se za pripadajući udio tog člana kućanstva" radi jasnijeg i točnijeg izričaja. Stavak 9. članka 39. mijenja se na način da se propisuje obveza jedinica lokalne samouprave da dostave podatke centru za socijalnu skrb o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji se nisu odazvali pozivu jedinice za sudjelovanje u javnim radovima, umjesto dosadašnje obveze na dostavu podataka o korisnicima koji su se odazvali. Predloženo rješenje je praktičnije, budući da je neodazivanje na poziv razlog za donošenje rješenja o prestanku prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 9.

Ovom se odredbom u članku 45. Zakona o socijalnoj skrbi dodaje stavak 4., kojim se definira trenutak od kojeg se priznaje pravo na naknadu za potrebe korisnika smještaja, na način da je propisano da se korisniku priznaje pravo s danom početka korištenja smještaja ili organiziranog stanovanja.

Članak 10.

Navedenim člankom briše se suvišni tekst u članku 46. stavku 5. Zakona.

Članak 11.

Mijenja se članak 52. Zakona, na način da se propisuje da se predmetno pravo priznaje učeniku, za razliku od dosadašnje formulacije koja je propisivala da se predmetno pravo priznaje djetetu, budući da su se u praksi pojavile situacije u kojima je navedeno pravo bilo potrebno priznati i osobi koja je navršila 18 godina života, ali se još nalazi u sustavu srednjoškolskog obrazovanja, a ispunjava zakonom propisane uvjete za priznanje ovoga prava. Dodatno je predmetnim člankom definirano da se prosječni prihod koji se uzima u obzir kao uvjet za priznanje ovoga prava, odnosi na prethodna tri mjeseca prije mjeseca u

kojem je započet postupak za ostvarivanje prava. Ujedno je propisano da se predmetno pravo priznaje od dana pokretanja postupka za priznavanje prava, a naknada se isplaćuje mjesečno.

Članak 12.

Predmetnim člankom mijenja se članak 53. stavak 1. Zakona o socijalnoj skrbi, na način da se riječ: "djetetu" zamjenjuje riječju: "učeniku", jer je pojam učenik širi od pojma djeteta i uključuje i punoljetne polaznike srednje škole slabijeg imovnog stanja.

Članak 13.

Navedenom odredbom mijenja se članak 54. stavak 4. Zakona o socijalnoj skrbi, tako da se propisuje način isplaćivanja osobne invalidnine.

Članak 14.

Predmetnim člankom mijenja se članak 55. stavak 3. Zakona o socijalnoj skrbi, na način da se jasno propisuje da se stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje ne uračunava u prihod pri utvrđivanju prava na osobnu invalidninu.

Članak 15.

Dodaju se novi stavci u članku 56., kojima se definira da centar za socijalnu skrb rješenjem o mirovanju prava na osobnu invalidninu obustavlja isplatu osobne invalidnine dok mirovanje prava na osobnu invalidninu traje, te da centar za socijalnu skrb donosi rješenje o prestanku mirovanja prava na osobnu invalidninu i nastavku isplate osobne invalidnine s danom prestanka okolnosti propisanih za mirovanje. Navedene situacije i sada se u praksi rješavaju na ovaj način, tako da je potrebno radi pravne sigurnosti ovakvo postupanje jasno normirati.

Članak 16.

Predmetnim člankom ispravljaju se nomotehničke pogreške u članku 57. Zakona o socijalnoj skrbi.

Članak 17.

Navedenim člankom dodaju se stavci 3. i 4. u članku 59., kojima se propisuje da centar za socijalnu skrb rješenjem o mirovanju prava na doplatak za pomoć i njegu obustavlja isplatu doplatka za pomoć i njegu dok mirovanje prava na doplatak za pomoć i njegu traje. Ujedno se propisuje da centar za socijalnu skrb donosi rješenje o prestanku mirovanja prava na doplatak za pomoć i njegu i nastavku isplate doplatka za pomoć i njegu s danom prestanka okolnosti za mirovanje. Navedene situacije i sada se u praksi rješavaju na ovaj način, tako da je potrebno radi pravne sigurnosti ovakvo postupanje jasno normirati.

Članak 18.

Usklađuje se članak 72. Zakona o socijalnoj skrbi s odredbama Zakona o jedinstvenom tijelu vještačenja. Ujedno, u stavku 2. briše se dio teksta kojim se precizira da se

sredstva za predmetnu isplatu osiguravaju na pozicijama Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, budući da će se predmetna sredstva ubuduće osiguravati u državnom proračunu na pozicijama Ministarstva socijalne politike i mladih.

Članak 19.

Ispravlja se nomotehnička nedorečenost u članku 74. stavku 2. Zakona o socijalnoj skrbi, s obzirom na to da u važećoj odredbi omaškom nije navedena usluga psihosocijalne podrške.

Članak 20.

Dodaje se novi članak 75.a, kojim se definira da se pravo na uslugu smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja priznaje s danom početka korištenja usluge smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja.

Članak 21.

U članku 80. stavku 4. podstavku 5., te u stavku 5. Zakona o socijalnoj skrbi, definira se period prihoda korisnika koji se uzima u obzir pri utvrđivanju prava na pomoć u kući. Navedene situacije i sada se u praksi rješavaju na ovaj način, tako da je potrebno radi pravne sigurnosti ovakvo postupanje jasno normirati.

Članak 22.

Odredbom članka 81. Zakona o socijalnoj skrbi propisuje se da organiziranje prehrane, između ostaloga, obuhvaća nabavu gotovog obroka, pri čemu je intencija predlagatelja bila da se pod pojmom nabava podrazumijeva priprema obroka od strane pružatelja usluge ili nabava pružatelja usluge od ovlaštenog ugostiteljskog objekta. Radi ujednačenog tumačenja odredbe članka 81. Zakona o socijalnoj skrbi, dodatno se pojašnjava obuhvat aktivnosti organiziranja prehrane. Nadalje, ovim se člankom propisuje da obavljanje kućnih poslova, između ostaloga, obuhvaća nabavu živežnih namirnica, pri čemu je intencija predlagatelja bila da se pod pojmom nabava podrazumijeva samo dostava živežnih namirnica, što ne uključuje i financiranje troškova kupljenih namirnica. Radi preciznog određenja ove aktivnosti riječ: "nabava" zamjenjuje se riječju: "dostava".

Članak 23.

Mijenja se odredba članka 93. stavka 6. Zakona o socijalnoj skrbi, budući da iz važeće odredbe proizlazi da se pravo na dugotrajni smještaj ne može priznati osobi koja svojim prihodom ili imovinom može u cijelosti podmiriti troškove smještaja. Okolnost da osoba ima prihode ili imovinu uzima se u obzir prilikom određivanja načina i visine njena sudjelovanja u financiranju troškova dugotrajnog smještaja, ali imovina ili prihod ne mogu biti zapreka za priznanje prava na dugotrajni smještaj.

Članak 24.

Predmetnim člankom ispravlja se nomotehnička pogreška.

Članak 25.

Ovom se odredbom mijenja članak 100. stavci 2. i 3. Zakona o socijalnoj skrbi, na način da se određuje vrsta akta kojim se odlučuje o pravu na naknadu za troškove stanovanja i ogrjeva.

Članak 26.

Zakonom o jedinstvenom tijelu vještačenja propisano je da se vještačenje po ovom Zakonu provodi u svrhu ostvarivanja prava u području socijalne skrbi, mirovinskog osiguranja, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, prava po osnovi roditeljskih potpora, zaštite ratnih i civilnih žrtava rata te u svrhu ostvarivanja prava u drugim područjima u kojim se prava ostvaruju na temelju nalaza i mišljenja tijela vještačenja, a nadležno tijelo za provođenje vještačenja je Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

Navedenim Zakonom propisano je da je Zavod od 1. siječnja 2015. godine dužan osigurati početak rada jedinstvenog tijela vještačenja (koje je ustrojstvena jedinica Zavoda), te preuzeti nedovršene predmete vještačenja u navedenim postupcima od nadležnih tijela vještačenja. Kako su do sada poslove vještačenja u postupku ostvarivanja prava po Zakonu o socijalnoj skrbi obavljala tijela vještačenja koja je odlukom osnivao ministar nadležan za poslove socijalne skrbi, nužno je uskladiti odredbe članka 106. Zakona o socijalnoj skrbi sa Zakonom o jedinstvenom tijelu vještačenja.

Članak 27.

S obzirom na to da rješenja proizvode pravne učinke od trenutka izvršnosti, a ne od trenutka donošenja, na odgovarajući se način mijenja odredba članka 109. Zakona o socijalnoj skrbi.

Članak 28.

Mijenja se članak 114. Zakona o socijalnoj skrbi, s obzirom na to da važećim člankom nije bila propisana stvarna nadležnost za odlučivanje o žalbi.

Članak 29.

Propisuje se da je osobi koja je imenovana za ravnatelja, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, centar za socijalnu skrb dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete.

Članak 30.

Propisuje se da je osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete.

Članak 31.

Briše se stavak 2. članka 163. Zakona o socijalnoj skrbi, budući da je obavljanje djelatnosti obrazovanja propisano važećim propisima u nadležnosti Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, pa je donošenje provedbenog propisa u tom smislu nepotrebno.

Članak 32.

Ovim se odredbom redefinira članak 169. Zakona o socijalnoj skrbi, budući da dosadašnje zakonsko određenje ostavlja dojam da je pružanje usluga u zasebnoj organizacijskoj jedinici mogućnost, a ne obaveza. Stoga se ovom izmjenom nedvojbeno utvrđuje obveza pravnim osobama i obrtnicima koji osim djelatnosti za koje su primarno registrirane žele pružati i socijalne usluge, da su iste dužne pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici, osim udruga koje su registrirane isključivo za obavljanje socijalne djelatnosti, koje mogu takve usluge pružati bez ustrojavanja zasebne organizacijske jedinice.

Članak 33.

U kontekstu usklađivanja sa standardima kvalitete socijalnih usluga može se upotrebljavati izraz minimalna usklađenost sa standardima kvalitete, ali ne i izraz minimalni standardi kvalitete. Iz tog razloga se ispred riječi: "standardi kvalitete" briše riječ: "minimalni".

Članak 34.

Stavkom 1. ovoga članka, koja se odnosi na odredbu članka 197. stavka 2. podstavka 2. Zakona o socijalnoj skrbi, ispred riječi: "standardi kvalitete" briše riječ: "minimalni", kao i u prethodnom članku. U stavku 2. ovoga članka dodaje se stavak 10. kojim se propisuje da se odredbe članka 197. stavka 1., koje se odnose na pribavljanje ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga, ne primjenjuju na prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike, a s ciljem pojednostavljenja postupka ugovaranja, te ostavljanja mogućnosti centrima za socijalnu skrb da rješenjem odluče o priznavanju prava na socijalne usluge kod ovih pružatelja.

Članak 35.

Budući da je člankom 117. stavkom 4. Zakona o socijalnoj skrbi propisano da su veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni u svom proračunu osigurati sredstva za pružanje usluga smještaja u prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike, za prihvatilišta i prenoćišta nije potrebno provoditi postupak dodjele ocjene o usklađenosti sa standardima za pružanje socijalnih usluga propisan člankom 197. Zakona o socijalnoj skrbi, kao niti postupak pregovaranja propisan člankom 201. Zakona o socijalnoj skrbi. U tom smislu u članku 201. Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se stavak 5. kojim je propisano da prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike pružaju socijalne usluge u mreži socijalnih usluga na temelju ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži, bez obveze provođenja postupka pregovaranja.

Članak 36.

Mijenja se odredba članka 248. Zakona o socijalnoj skrbi, na način da se definira da Republika Hrvatska ima prvo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu i pravo na uslugu smještaja sukladno članku 250. Zakona o socijalnoj skrbi. Predmetna izmjena propisuje se radi usklađivanja odredbi članka 248. i 250. Zakona o socijalnoj skrbi.

Članak 37.

Predmetnim člankom jasnije se određuje na koje se nekretnine odraslog korisnika upisuje zabilježba u korist Republike Hrvatske radi usklađivanja s odredbom članka 29. Zakona o socijalnoj skrbi. Naime, predmetnom odredbom dodatno se definira da se zabilježba stavlja samo na drugu nekretninu, odnosno na nekretninu koju korisnik ne koristi za stanovanje.

Članak 38.

Ovom se odredbom u članku 250. stavku 5. Zakona o socijalnoj skrbi mijenja odredba o početku tijeka zastarnog roka za tražbine za slučaj smrti korisnika, na način da isti počinje teći od pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju. Naime, važeće zakonsko rješenje prema kojem zastarni rok počinje teći od pokretanja ostavinskog postupka nije praktično ni logično, budući da u trenutku pokretanja ostavinskog postupka nije poznat nasljednik ostavitelja. U tom se smislu mijenja navedeni članak.

Članak 39.

U kontekstu usklađivanja sa standardima kvalitete socijalnih usluga može se upotrebljavati izraz minimalna usklađenost sa standardima kvalitete, ali ne i izraz minimalni standardi kvalitete. Iz tog razloga se ispred riječi: "standardi kvalitete" briše riječ: "minimalni".

Članak 40.

Predmetnim člankom određuje se stupanje na snagu ovoga Zakona, s tim da odredbe članka 18. stavka 1. i članka 26. stupaju na snagu 1. siječnja 2015. godine. Naime, predmetne odredbe odnose se na definiranje nadležnosti Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom za davanje nalaza i mišljenja u postupcima ostvarivanja prava po Zakonu o socijalnoj skrbi od 1. siječnja 2015. godine, kada je zavod dužan osigurati početak rada jedinstvenog tijela vještačenja (koje je ustrojstvena jedinica Zavoda), te preuzeti nedovršene predmete vještačenja u od nadležnih tijela vještačenja.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 6.

(1) Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe, obrtnici i druge fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, posebnim zakonima i provedbenim propisima.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) nadzire obavljanje djelatnosti socijalne skrbi, a u provođenju ovoga Zakona ima i druge propisane ovlasti.

(3) Djelatnost ustanova socijalne skrbi obavlja se kao javna služba.

Članak 8.

Korisnik koji ostvaruje prava iz sustava socijalne skrbi ne može korištenjem tih prava postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.

Članak 21.

Korisnici socijalne skrbi su:

- samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, primitkom od imovine, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način
- dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, mlađa punoljetna osoba, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu
- trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život
- obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška
- odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama
- odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima
- osoba koja zbog starosti ili nemoći ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama
- osoba ovisna o alkoholu, drogama, kockanju i drugim oblicima ovisnosti
- beskućnik
- druge osobe koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

Članak 29.

(1) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu samac ili kućanstvo ako:

- samac ili član kućanstva ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba, poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti te vrijedne pokretnine (plovila, umjetnička djela i sl.)
- je samac ili član kućanstva u razdoblju od tri godine prije podnošenja zahtjeva prodao ili darovao imovinu, odrekao se prava na nasljeđivanje ili ustupio svoj nasljedni dio, ako je od iznosa ostvarenog prodajom ili iznosa koji odgovara visini osnovice za plaćanje poreza na promet darovane imovine ili nasljednog dijela kojega se odrekao ili ustupio mogao osigurati uzdržavanje u iznosu zajamčene minimalne naknade i nakon podnošenja zahtjeva za priznavanje prava
- je samac ili član kućanstva vlasnik imovine koju bi mogao koristiti ili prodati bez ugrožavanja osnovnih životnih potreba i time osigurati sredstva u iznosu zajamčene minimalne naknade propisane ovim Zakonom za osobno uzdržavanje ili uzdržavanje članova kućanstva
- je samac ili član kućanstva vlasnik osobnog vozila, osim osobnog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti
- samac ili član kućanstva koristi osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe
- je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao primatelj uzdržavanja
- radno sposobni samac nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona ili
- može osigurati uzdržavanje po drugoj osnovi.

(2) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu beskućnik na privremenom smještaju u prihvatilištu te korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili posebnih propisa.

(3) Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio radno sposobnog člana kućanstva koji nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio člana kućanstva koji je sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao primatelj uzdržavanja.

Članak 31.

(1) U prihod u smislu članka 30. stavka 2. ovoga Zakona ne uračunava se:

- naknada za podmirenje troškova stanovanja koju odobrava jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb
- naknada za troškove ogrjeva koju odobrava jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb
- novčana naknada za tjelesno oštećenje
- ortopedski dodatak
- doplatak za pomoć i njegu sukladno odredbama ovoga Zakona i propisima iz mirovinskog osiguranja
- osobna invalidnina sukladno odredbama ovoga Zakona
- doplatak za djecu

- državna potpora za poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo, osim dohodovne potpore ostvarene prema posebnim propisima
 - novčana naknada za životinje koje su usmrćene ili uginule prilikom provedbe naređenih mjera prema posebnom propisu o veterinarstvu
 - stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 29. godine života
 - naknada koju prima udomitelj za potrebe smještenog korisnika
 - iznos novčanih sredstava koja fizičke osobe ostvare na osnovi donacija pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe
 - iznos novčanih sredstava koje fizičke osobe ostvare na osnovi jednokratnih donacija pravnih i fizičkih osoba do iznosa od 5000,00 kuna godišnje
 - iznos sredstava za saniranje posljedica elementarnih nepogoda
 - iznos sredstava za uzdržavanje za dijete ostvarenih po osnovi privremenog uzdržavanja pri centru za socijalnu skrb
 - iznos sredstava za uzdržavanje za dijete ostvarenih sukladno posebnom propisu do iznosa privremenog uzdržavanja pri centru za socijalnu skrb
 - nagrada učenicima za vrijeme praktičnog rada i naukovanja
 - novčana pomoć i putni troškovi osobe na stručnom osposobljavanju za rad bez zasnivanja radnog odnosa
 - novčana pomoć i putni troškovi nezaposlene osobe koju je Hrvatski zavod za zapošljavanje uputio na obrazovanje koje organizira odnosno troškove snosi Hrvatski zavod za zapošljavanje
 - osobna invalidnina, doplatak za njegu i pomoć druge osobe, ortopedski doplatak, posebni dodatak, naknada za pripomoć u kući, jednokratna novčana pomoć, naknada troškova pogreba te naknada za pravo na besplatne udžbenike ako su ta prava ostvarena temeljem posebnog propisa kojim se uređuju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihove obitelji
 - osobna invalidnina, obiteljska invalidnina, uvećana obiteljska invalidnina, doplatak za pomoć i njegu druge osobe, ortopedski doplatak, posebni doplatak, naknada za pripomoć u kući, naknada za pravo na besplatne udžbenike ostvarene temeljem posebnog propisa kojim se uređuje zaštita vojnih i civilnih invalida rata
 - novčani primitak za opremu novorođenog djeteta i primitak po osnovi potpora za novorođenče, odnosno potpora za opremu novorođenog djeteta koje isplaćuje ili daje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na temelju svojih općih akata i za koje su sredstva planirana u proračunima te jedinice
 - primitak ostvaren od dividende i novčana sredstva ostvarena prodajom dionica, a temeljem članstva u Fondu hrvatskih branitelja koji potječu po osnovi statusa hrvatskog ratnog vojnog invalida iz Domovinskog rata i statusa člana obitelji smrtno stradalog hrvatskog branitelja.
- (2) U prihod u smislu članka 30. stavka 2. ovoga Zakona ne uračunavaju se pomoći i naknade koje osiguravaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, na temelju odluka predstavničkih tijela, do iznosa zajamčene minimalne naknade.
- (3) Iznos prihoda iz članka 30. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji na temelju propisa kojim se uređuju obiteljski odnosi član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe koja nije član toga kućanstva.

Članak 38.

(1) Centar za socijalnu skrb i služba nadležna za zapošljavanje dužni su međusobno surađivati u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Način suradnje centara za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb u suradnji s ministrom nadležnim za rad.

(3) Za vrijeme korištenja prava na zajamčenu minimalnu naknadu nezaposlena radno sposobna ili djelomično radno sposobna osoba dužna je prihvatiti zaposlenje u skladu s propisima o zapošljavanju.

(4) Centar za socijalnu skrb dužan je službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o priznatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog korisnika te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost od strane nadležnog tijela sukladno posebnom propisu u roku od osam dana od dana donošenja rješenja o priznavanju navedenoga prava.

(5) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana saznanja obavijestiti centar za socijalnu skrb o činjenici da je radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu izgubio status nezaposlene osobe, uz naznaku razloga brisanja iz evidencije nezaposlenih osoba.

Članak 39.

(1) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno pripadajući udio u zajamčenoj minimalnoj naknadi priznaje se najduže do dvije godine.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nema pravo podnijeti novi zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade kućanstva za pripadajući udio člana kućanstva u sljedeća tri mjeseca nakon mjeseca u kojem je pravo prestalo, odnosno umanjeno.

(3) Ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik zajamčene minimalne naknade odbije ponuđeni posao, osposobljavanje, prekvalifikaciju, dokvalifikaciju ili samovoljno otkaže ugovor o radu, ukida mu se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno kućanstvu se zajamčena minimalna naknada umanjuje za pripadajući udio toga člana.

(4) Osoba iz stavka 3. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(5) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva ukida se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno pripadajući udio u zajamčenoj minimalnoj naknadi ako se ne odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(6) Osoba iz stavka 5. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(7) U radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka korisnici zajamčene minimalne naknade mogu sudjelovati najmanje trideset, a najviše devedeset sati mjesečno.

(8) Centar za socijalnu skrb dužan je jednom mjesečno dostavljati jedinici lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili

djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(9) Jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave dužne su centru za socijalnu skrb jednom mjesečno dostavljati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su se odazvali i sudjelovali u radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 45.

(1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se korisniku smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona u mjesečnom iznosu od 20% iznosa osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju.

(2) Ako korisnik sudjeluje u plaćanju troškova smještaja ili organiziranog stanovanja, iznos kojim sudjeluje u plaćanju troškova smještaja ili organiziranog stanovanja umanjuje se za iznos naknade za osobne potrebe.

(3) O priznavanju prava na naknadu za osobne potrebe odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na smještaj ili organizirano stanovanje sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 46.

(1) Jednokratna naknada priznaje se samcu ili kućanstvu koje zbog trenutačnih materijalnih teškoća nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe nastale zbog rođenja ili školovanja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, elementarne nepogode i slično.

(2) Jednokratna naknada iz stavka 1. ovoga članka može se priznati zbog nabave osnovnih predmeta u kućanstvu ili nabave nužne odjeće i obuće ako ne postoji mogućnost da se nabava nužnih predmeta u kućanstvu i odjeće i obuće osigura u suradnji s humanitarnim organizacijama.

(3) Jednokratna naknada priznaje se korisniku prava na smještaj u udomiteljsku obitelj koji je učenik osnovne ili srednje škole za kupnju obveznih školskih udžbenika, ako to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi.

(4) Jednokratna naknada može se priznati korisnicima privremenog smještaja u kriznim situacijama radi naknade troškova prijevoza u mjesto prebivališta, vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi, kod drugog pružatelja usluge odnosno drugu ustanovu.

(5) Centar za socijalnu skrb može iznimno priznati jednokratnu naknadu korisnicima usluge smještaja, odnosno organiziranog stanovanja u slučaju ako potreba iz stavka 1. ovoga članka nije zadovoljena u okviru usluge smještaja, organiziranog stanovanja ili naknade ostvarene po drugoj osnovi.

Članak 52.

Djetetu, polazniku srednje škole slabijeg imovnog stanja, koje nije član kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade, može se priznati pravo na naknadu za troškove smještaja u učeničkom domu ako je:

- dijete samohranog roditelja, ako prosječni mjesečni prihod po članu obitelji ne prelazi iznos od dvije osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona
- pod skrbništvom, a vlastiti prihod ne prelazi iznos od 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona
- smješteno u udomiteljskoj obitelji, a pohađa školu izvan mjesta prebivališta udomitelja jer mu se školovanje ne može osigurati u mjestu prebivališta udomitelja.

Članak 53.

(1) Pravo na naknadu troškova prijevoza zbog školovanja može se priznati, ako nema osiguran prijevoz po nekoj drugoj osnovi:

- osobi s invaliditetom i djetetu s teškoćama u razvoju koji pohađaju nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja po posebnom programu izvan mjesta svoga prebivališta ili osposobljavanja za samozbrinjavanje, a ne postoji potreba da mu se prizna pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja
- djetetu smještenom u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu koje pohađa nastavu izvan mjesta prebivališta radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanja.

(2) Naknada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća troškove prijevoza u odlasku i povratku i priznaje se po najnižoj cijeni za redovita prijevozna sredstva javnog prometa za najkraću relaciju, a ako korisnik za prijevoz koristi osobno vozilo, u visini cijene vozne karte javnog prijevoznog sredstva.

(3) Prijevoz osobi s invaliditetom i djetetu s teškoćama u razvoju koje pohađa nastavu radi stjecanja srednjoškolskog obrazovanju u mjestu prebivališta, ako nema osiguran prijevoz po nekoj drugoj osnovi, osigurava jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb.

(4) Pravo na troškove prijevoza radi srednjoškolskog obrazovanja ima i dijete, korisnik zajamčene minimalne naknade, za školsku godinu 2013./2014.

Članak 54.

(1) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se osobi s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

(2) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati:

- osobi koja osobnu invalidninu ostvaruje po drugoj osnovi
- osobi koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu
- osobi koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
- djetetu do godinu dana života
- djetetu ili odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima.

(3) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati osobi kojoj je priznato pravo na doplatak za pomoć i njegu sukladno odredbama ovoga Zakona ili na temelju drugih propisa.

(4) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

(5) Vrstu i težinu invaliditeta te vrstu i težinu promjene u zdravstvenom stanju pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 55.

(1) Osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz članka 54. stavka 1. ovoga Zakona ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga članka i prosječnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno u kojem je pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima i doplatak za djecu.

Članak 56.

Korisniku osobne invalidnine koji se nalazi u pritvoru ili istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju dužem od dva mjeseca pravo na osobnu invalidninu miruje.

Članak 57.

(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne može se priznati osobi:

- koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju
 - koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za pomoć i njegu
 - koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
 - ako prosječni mjesečni prihod samca prelazi iznos od 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno ako prosječni mjesečni prihod članova kućanstva prelazi iznos od 200% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti
 - ako doplatak za pomoć i njegu može ostvariti po posebnom propisu, djetetu do godinu dana života
 - djetetu do godinu dana života
 - kojoj je priznato pravo na osobnu invalidninu po ovom Zakonu ili na temelju drugih propisa
 - kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi, odnosno organizirano stanovanje.
- (3) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje centar za socijalnu skrb s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

Članak 59.

(1) Visina doplatka za pomoć i njegu iznosi:

- u punom iznosu 100% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona
- u smanjenom iznosu 70% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Korisniku doplatka za pomoć i njegu za vrijeme koje provodi u zdravstvenoj ili drugoj ustanovi dulje od 15 dana pravo na doplatak za pomoć i njegu miruje.

Članak 72.

(1) Pravo na naknadu do zaposlenja priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju, odnosno osobi s invaliditetom kojima je tjelesno, mentalno, intelektualno ili osjetilno oštećenje utvrđeno sukladno pravilniku iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona, nakon završetka osnovnoškolskog,

srednjoškolskog ili visokoškolskog obrazovanja, a najranije s navršenih 15 godina života, ako naknadu za vrijeme nezaposlenosti ne ostvaruje prema drugim propisima, a evidentirana je kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje ili ima utvrđenu privremenu nezapošljivost od strane nadležnog tijela sukladno posebnom propisu.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka ne može ostvariti osoba kojoj je utvrđena potpuna radna nesposobnost temeljem ovoga Zakona i provedbenih propisa.

(3) Pravo na naknadu do zaposlenja priznaje i isplaćuje centar za socijalnu skrb iz sredstava državnoga proračuna na poziciji Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

(4) Visina naknade do zaposlenja iznosi 70% od osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Korisnik naknade do zaposlenja ne može istodobno ostvariti doplatak za pomoć i njegu na temelju ovoga Zakona.

(6) Pravo na naknadu do zaposlenja iz stavka 1. ovoga članka ukida se danom zaposlenja korisnika, a pravo se može ponovo priznati ako zaposlenje prestane neovisno o volji korisnika i ako ne ostvaruje naknadu za vrijeme nezaposlenosti prema drugim propisima.

Članak 74.

(1) Socijalne usluge po ovom Zakonu su:

1. prva socijalna usluga (informiranje, prepoznavanje i početna procjena potreba)
2. savjetovanje i pomaganje
3. pomoć u kući
4. psihosocijalna podrška
5. rana intervencija
6. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja (integracija)
7. boravak
8. smještaj
9. organizirano stanovanje.

(2) Prva socijalna usluga, savjetovanje i pomaganje, pomoć u kući, rana intervencija, pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, boravak i organizirano stanovanje usluge su skrbi u obitelji i lokalnoj zajednici i smatraju se izvaninstitucijskim uslugama.

(3) Smještaj je usluga skrbi izvan vlastite obitelji, koja se ostvaruje kao institucijska skrb u domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici, kod drugih pružatelja usluga iz članka 169. ovoga Zakona ili kao izvaninstitucijska skrb u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu.

(4) O priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga članka centar za socijalnu skrb odlučuje rješenjem.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb, odlučuje centar za socijalnu skrb rješenjem.

(6) Primatelj usluge može izabrati socijalnu uslugu i pružatelja usluge s kojim sklapa ugovor o korištenju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom i bez rješenja centra za socijalnu skrb.

(7) Primatelj usluge iz stavka 6. ovoga članka u cijelosti snosi troškove korištenja socijalne usluge.

(8) Roditelj djeteta, odnosno djetetov skrbnik ili zakonski zastupnik ne može neposredno izabrati niti ugovoriti korištenje usluge smještaja ili boravka djeteta s pružateljem usluge.

(9) Dijete može koristiti uslugu smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja samo na temelju rješenja centra za socijalnu skrb.

Članak 80.

(1) Pomoć u kući je socijalna usluga koja se priznaje starijoj osobi kojoj je prema procjeni centra za socijalnu skrb potrebna pomoć druge osobe.

(2) Pomoć u kući priznaje se osobi kojoj je zbog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna pomoć druge osobe.

(3) Pomoć u kući priznaje se i osobi kojoj je zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna pomoć druge osobe.

(4) Pomoć u kući osobi iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka priznaje se ako ispunjava sljedeće uvjete:

- nema mogućnosti da joj pomoć osiguraju roditelj, bračni drug i djeca
- nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju
- na području njezinog prebivališta moguće je osigurati takvu pomoć pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom
- nije otuđila nekretnine ili pokretnine veće vrijednosti u posljednjih godinu dana od dana podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na socijalnu uslugu ili dana pokretanja postupka po službenoj dužnosti
- prihod samca ili prihod po članu kućanstva ne prelazi iznos od 300% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Ako prihod samca ili prihod po članu kućanstva prelazi iznos od 300% osnovice, a nije veći od 400% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka priznaje se pravo na 50% cijene troškova usluge pomoći u kući.

Članak 81.

Pomoć u kući može obuhvatiti:

- organiziranje prehrane (nabava i dostava gotovih obroka u kuću)
- obavljanje kućnih poslova (nabava živežnih namirnica, pomoć u pripremanju obroka, pranje posuđa, pospremanje stana, donošenje vode, ogrjeva i slično, organiziranje pranja i glačanja rublja, nabava lijekova i drugih potrepština i dr.)
- održavanje osobne higijene (pomoć u oblačenju i svlačenju, u kupanju i obavljanju drugih higijenskih potreba)
- zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba.

Članak 93.

(1) Dugotrajni smještaj priznaje se korisniku kojem je tijekom duljeg vremenskog razdoblja potrebno osigurati intenzivnu skrb i zadovoljavanje drugih životnih potreba.

(2) Djetetu bez roditelja, djetetu koje roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti priznaje se dugotrajni smještaj u udomiteljskoj obitelji, obiteljskom domu ili organiziranom stanovanju.

(3) Dugotrajni smještaj priznaje se osobi s invaliditetom, tjelesnim, mentalnim, intelektualnim ili osjetilnim oštećenjem, sukladno dobi, vrsti i stupnju oštećenja kada nije moguće osigurati skrb u obitelji pružanjem odgovarajućih izvaninstitucijskih oblika skrbi.

(4) Dugotrajni smještaj priznaje se funkcionalno ovisnoj starijoj osobi i teško bolesnoj osobi kojoj je zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

(5) Dugotrajni smještaj priznaje se osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način.

(6) Dugotrajni smještaj neće se priznati osobi koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili se pomoć i njega može osigurati na drugi način te osobi koja svojim prihodom ili imovinom može u cijelosti podmiriti troškove smještaja.

Članak 97.

(1) Korisnik - odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona.

(2) Korisnik iz stavka 1. ovoga članka čiji prihod nije dostatan za utvrđeni iznos sudjelovanja u plaćanju cijene usluge dužan je prodati imovinu koja ne služi njemu i članovima njegovog kućanstva za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(3) Pri utvrđivanju prihoda kojima korisnik sudjeluje u plaćanju usluga iznos prihoda umanjuje se za iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje nekog od članova obitelji prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku dugotrajnog i privremenog smještaja umanjuje se i za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

(4) Ako korisnik ne može u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge na način propisan stavcima 1. i 2. ovoga članka, cijenu usluge dužni su u cijelosti ili djelomično platiti zakonski obveznici uzdržavanja na temelju nagodbe sklopljene sa centrom za socijalnu skrb ili prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

(5) Ako obveznici uzdržavanja ne izvršavaju obveze iz nagodbe iz stavka 4. ovoga članka, centar za socijalnu skrb će pred nadležnim sudom pokrenuti postupak za naknadu troškova za pružene usluge.

(6) Iznimno, osoba koja je obveznik uzdržavanja odrasle osobe nesposobne za rad nije dužna sudjelovati u cijeni usluge ako je njezin prihod ili prihod njezinog kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo, utvrđenog sukladno članku 30. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Ako se troškovi usluge iz stavka 1. ovoga članka ne mogu platiti na način propisan stavcima 1. do 4. ovoga članka, plaćanje usluge tereti sredstva Ministarstva.

Članak 100.

(1) O priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratnu naknadu, naknade u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja i socijalne usluge rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb.

(2) O priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja odlučuje jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih zakona.

(3) O priznavanju prava na naknadu za troškove ogrjeva odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(4) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb osnovan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(5) Ako stranka nema prebivalište na području Republike Hrvatske, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema mjestu boravišta stranke u Republici Hrvatskoj, a ako stranka nema boravište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravišta stranke na području Republike Hrvatske.

(6) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti na način propisan stavcima 4. i 5. ovoga članka, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka.

(7) Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta.

(8) Ako se izmijene okolnosti na osnovi kojih je po ovom Zakonu bila određena mjesna nadležnost, postupak nastavlja nadležni centar za socijalnu skrb. Nadležni centar dužan je preispitati ispunjava li korisnik i nadalje uvjete za korištenje priznatog prava. Novo rješenje se donosi samo u slučaju promijenjenih okolnosti o kojim ovisi opseg i daljnje korištenje prava.

Članak 106.

(1) Ako je u postupku prije donošenja rješenja o pravima u sustavu socijalne skrbi ili drugim pravima po posebnim propisima, potrebno utvrditi činjenice vezane za zdravstveno stanje propisane kao uvjet za priznavanje prava po ovom Zakonu ili po posebnim propisima, centar za socijalnu skrb ili drugo nadležno tijelo će zatražiti nalaz i mišljenje prvostupanjskog tijela vještačenja.

(2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima iz socijalne skrbi, odnosno drugim pravima po posebnim propisima u svezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, Ministarstvo ili drugo nadležno tijelo drugog stupnja, prije donošenja rješenja o žalbi može pribaviti nalaz i mišljenje drugostupanjskog tijela vještačenja.

(3) Tijela vještačenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odlukom osniva ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(4) Sastav i način rada tijela vještačenja iz stavka 1. ovoga članka, sadržaj potrebne medicinske dokumentacije, sadržaj nalaza i mišljenja i obrasce za rad tijela vještačenja propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove socijalne skrbi u suradnji s ministrom nadležnim za zdravstvo.

Članak 109.

Ako prije pravomoćnosti rješenja o priznavanju prava iz socijalne skrbi umre osoba o čijem se pojedinačnom pravu rješava na temelju ovoga Zakona, postupak se obustavlja.

Članak 114.

(1) Protiv rješenja centra za socijalnu skrb iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Protiv rješenja jedinice lokalne samouprave iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona može se izjaviti žalba jedinici područne (regionalne) samouprave, a protiv rješenja Grada Zagreba, Ministarstvu.

(3) Protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(4) Žalba iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 134.

- (1) Osoba imenovana za ravnatelja centra sklapa s upravnim vijećem ugovor o radu u punom radnom vremenu na vrijeme od četiri godine.
- (2) Ako osoba imenovana za ravnatelja ima ugovor o radu u centru za socijalnu skrb na neodređeno vrijeme, na njezin zahtjev prava i obveze iz radnog odnosa mirovat će do prestanka mandata, a najdulje za vrijeme trajanja dvaju uzastopnih mandata.
- (3) Osoba iz stavka 2. ovoga članka dužna se po isteku mandata vratiti na poslove koje je prethodno radila u centru za socijalnu skrb, u protivnom joj prestaje radni odnos.
- (4) Osobu imenovanu za ravnatelja do povratka na poslove za koje joj prava i obveze iz radnog odnosa miruju zamjenjuje osoba u radnom odnosu koji se zasniva na određeno vrijeme.

Članak 155.

- (1) Osoba imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi sklapa s upravnim vijećem ugovor o radu u punom radnom vremenu, na vrijeme od četiri godine.
- (2) Ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave imenovana osoba koja je u tom domu imala ugovor o radu na neodređeno vrijeme za druge poslove, prava i obveze iz radnog odnosa će, na njegov zahtjev, mirovati najdulje do isteka drugog mandata.
- (3) Osobu imenovanu za ravnatelja, do povratka na poslove koje je prethodno radila, zamjenjuje osoba s kojom se sklapa ugovor o radu na određeno vrijeme.

Članak 163.

- (1) U domovima socijalne skrbi kojima je osnivač Republika Hrvatska može se provoditi program osnovnog i srednjoškolskog obrazovanja pod uvjetima koje propisuje ministar nadležan za obrazovanje.
- (2) Ministarstvo u suradnji s ministarstvom nadležnim za obrazovanje pravilnikom propisuje obavljanje djelatnosti obrazovanja u domovima socijalne skrbi.

Članak 169.

Udruga čiji je cilj skrb o socijalno osjetljivim skupinama, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik može osim obavljanja svoje djelatnosti za koju je upisan u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim zakonima, pružati socijalne usluge u zasebnoj organizacijskoj jedinici, na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

Članak 196.

- (1) Socijalne usluge u mreži pružaju se sukladno stručnim i prostornim standardima koje pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.
- (2) Socijalne usluge u mreži pružaju se u skladu s minimalnim standardima kvalitete socijalnih usluga i smjericama za njihovo uvođenje koje pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.
- (3) Mjerila za utvrđivanje usklađenosti s minimalnim standardima kvalitete socijalnih usluga pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 197.

(1) Ocjena o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga je javna isprava koja pružatelju usluga čiji je osnivač Republika Hrvatska omogućuje pružanje socijalnih usluga u mreži odnosno drugim pružateljima socijalnih usluga predstavlja preduvjet za sudjelovanje u pregovorima za sklapanje ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži.

(2) Postupak za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga podrazumijeva analizu i vrednovanje:

- stručnih i prostornih resursa sukladno standardima za pružanje usluga u mreži propisanim pravilnikom iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona

- stanja usklađenosti s minimalnim standardima kvalitete sukladno mjerilima propisanim pravilnikom iz članka 196. stavka 3. ovoga Zakona

- predložene cijene pojedinih usluga sukladno metodologiji za izračun cijene usluga iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo najmanje jedanput godišnje raspisuje javni poziv za podnošenje ponuda za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga.

(4) Ponudu iz stavka 3. ovoga članka mogu podnijeti svi pružatelji socijalnih usluga koji imaju izvršno rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga (licenciju), a koji time postaju ponuditelji u postupku za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga.

(5) Ponudu iz stavka 3. ovoga članka čini prijava na javni poziv te dokumentacija propisana pravilnikom iz stavka 9. ovoga članka.

(6) Nepotpune ponude, odnosno ponude koje nisu izrađene sukladno uvjetima određenima pravilnikom iz stavka 9. ovoga članka neće se razmatrati.

(7) Analizu i vrednovanje iz stavka 2. ovoga članka provodi povjerenstvo za vrednovanje koje imenuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(8) O provedenoj analizi i vrednovanju sastavlja se zapisnik za svaku podnesenu ponudu koji potpisuju svi članovi povjerenstva za vrednovanje.

(9) Sastav povjerenstva za vrednovanje, obrasce za podnošenje prijave, sadržaj i izgled ponude, mjerila za vrednovanje, postupak pregovaranja i sva ostala pitanja vezana uz provođenje postupka za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga odnosno postupka pregovaranja pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 201.

(1) Za pružanje usluga u mreži socijalnih usluga Ministarstvo provodi postupak pregovaranja i sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži.

(2) U postupku pregovaranja Ministarstvo s pružateljima usluga koji su pribavili ocjenu iz članka 197. stavka 1. ovoga Zakona pregovara o vrsti, količini i cijeni usluge, redosljedom počevši od najviše ocijenjenog pružatelja usluga u postupku za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga, sukladno pravilniku iz članka 197. stavka 9. ovoga Zakona.

(3) Postupak pregovaranja iz stavka 2. ovoga članka završava sklapanjem ugovora između Ministarstva i najpovoljnijih pružatelja usluga sukladno iskazanim potrebama u mreži.

(4) Način i uvjete sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži te provedbu ugovora pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 248.

- (1) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu i prava na uslugu smještaja ili boravka u slučaju smrti korisnika.
- (2) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu štete počinjenu od strane korisnika u slučajevima iz članka 251. ovoga Zakona.
- (3) Povrat iznosa iz stavka 1. ovoga članka osigurava se upisom zabilježbe tražbine na nekretninama korisnika.

Članak 249.

- (1) Na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uslugu smještaja ili boravka, vrši se upis zabilježbe tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama u vlasništvu odraslog korisnika u korist Republike Hrvatske, na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva.
- (2) Zabilježba iz stavka 1. ovoga članka briše se na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata potraživanja na imovini korisnika ili otpiše dug.

Članak 250.

- (1) Za slučaj smrti korisnika zajamčene minimalne naknade ili usluge smještaja ili boravka, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćivani iznosi iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijeđene imovine.
- (2) Za slučaj da korisnik zajamčene minimalne naknade ili usluge smještaja ili boravka, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćivani iznosi iz sredstava državnog proračuna, darovanjem otuđi svoju imovinu, Republika Hrvatska ima pravo od daroprimca na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava.
- (3) Republika Hrvatska neće podići tužbu radi povrata iznosa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako bi ostvarivanjem tražbine nasljednici i članovi njegove obitelji, te daroprimac i članovi njegove obitelji ostali bez imovine, odnosno prihoda potrebnog za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.
- (4) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime zajamčene minimalne naknade i usluge smještaja ili boravka od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje.
- (5) Zastarni rok za tražbine iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana pokretanja ostavinskog postupka.
- (6) Zastarni rok za tražbine u smislu stavka 2. ovoga članka počinje teći od dana saznanja nadležnog centra za socijalnu skrb za darovanje.

Članak 270.

- (1) Domovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska i decentralizirani domovi za starije i nemoćne osobe čiji su osnivači jedinice područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, mogu pružati socijalne usluge u mreži bez ishođenja ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga, do završetka postupka pregovaranja iz članka 201. ovoga Zakona, provedenog temeljem prvog javnog poziva za dostavu ponuda za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga objavljenog nakon završetka postupka analize

poslovanja, koji obuhvaća utvrđivanje mjera reorganizacije i racionalizacije njihova poslovanja u svrhu postizanja financijske stabilnosti, racionalizacije poslovanja, jačanja odgovornosti u njihovom upravljanju te povećanja kvalitete i efikasnosti u pružanju javnih usluga.

(2) Postupak analize poslovanja iz stavka 1. ovoga članka provest će Ministarstvo na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske o jedinstvenim kriterijima za analizu poslovanja pružatelja usluga iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odluku iz stavka 2. ovoga članka donijet će Vlada Republike Hrvatske u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministarstvo će podnijeti izvješće Vladi Republike Hrvatske o provedenom postupku analize poslovanja iz stavka 1. ovoga članka u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu odluke iz stavka 2. ovoga članka, čime postupak analize poslovanja završava.

(5) Do završetka postupka analize poslovanja pružatelji usluga iz stavka 1. ovoga članka socijalne usluge u mreži pružaju sukladno stručnim i prostornim standardima propisanim pravilnikom iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona te minimalnim standardima kvalitete sukladno mjerilima propisanim pravilnikom iz članka 196. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Po završetku postupka analize iz stavka 1. ovoga članka pružatelji usluga iz stavka 1. ovoga članka dužni su za pružanje usluga u mreži podnijeti ponudu na prvi objavljeni javni poziv za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga.

(7) Danom stupanja na snagu odluke iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona, prestaju važiti odredbe članka 116. podstavaka 4. i 5., članka 117. stavka 3., članka 119., članka 120. stavka 1. podstavka 1. i članka 121. ovoga Zakona.

(8) Pružatelji socijalnih usluga koji su sklopili ugovor o javno-privatnom partnerstvu i usluge pružaju u mreži socijalnih usluga, mogu pružati socijalne usluge bez ishođenja ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga godinu dana od dana pribavljanja rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga (licencije), uz uvjet da usluge pružaju sukladno stručnim i prostornim standardima propisanim pravilnikom iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona, te minimalnim standardima kvalitete sukladno mjerilima propisanim pravilnikom iz članka 196. stavka 3. ovoga Zakona.

Prilozi:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicom usporednog prikaza

**OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA
ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O
IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S NACRTOM
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA**

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Nacrtom konačnog prijedloga zakona	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo socijalne politike i mladih	
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Nacrtom konačnog prijedloga zakona	
Datum dokumenta	29. listopada 2014. godine	
Verzija dokumenta	I.	
Vrsta dokumenta	Izvješće	
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Nacrtom konačnog prijedloga zakona	
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-	
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo socijalne politike i mladih	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	Predstavnici zainteresirane javnosti nisu bili uključeni u rad stručne radne skupine za izradu nacrta, dok su svoje primjedbe u postupku savjetovanja sa zainteresiranom javnošću dostavili predstavnici: Centra za socijalnu skrb Novska, Centra za socijalnu skrb Čakovec, pučka pravobraniteljica, Građanska inicijativa „Pomozimo djeci s invaliditetom“, Zajednica saveza osoba s invaliditetom Hrvatske - SOIH, Mirjana Maletić, te Mirko Žipovski	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da	Internetska stranica Ministarstva socijalne politike i mladih www.mspm.hr
	Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	
Internetsko savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je u razdoblju od 2. do 18. listopada 2014. godine		
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Predstavnici: - Centar za socijalnu skrb Novska - Centar za socijalnu skrb Čakovec	

	<ul style="list-style-type: none"> - pučka pravobraniteljica - Građanska inicijativa „Pomozimo djeci s invaliditetom“ - Zajednica saveza osoba s invaliditetom Hrvatske - SOIH - Mirjana Maletić - 2 anonimna očitovanja - Mirko Žipovski <p>Ukupno: 9 očitovanja</p>
Razlozi neprihvatanja pojedinih primjedbi zainteresirane javnosti na određene odredbe nacrt	Razlozi neprihvatanja pojedinih primjedbi zainteresirane javnosti na određene odredbe predmetnog nacrt su zbog opsega primjedbi objavljeni na internetskim stranicama Ministarstva socijalne politike i mladih. Razlozi neprihvatanja primjedbi pojedinih predlagatelja nisu navedeni budući da su sami predlagatelji tražili da se ne objavljuju.
Troškovi provedenog savjetovanja	Nije bilo dodatnih troškova vezanih uz provedeno savjetovanje sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, Nacrtom konačnog prijedloga zakona.